ARCHONS

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ



Τάνια Φέρρη

Εικονογράφηση εξωφύλλου:

R. Deftereos (Deep Dream Generator A.I.)

Περιεχόμενα

Συστάσεις

Κατ’ αρχήν, ας συστηθούμε.

Εδώ και πολλές χιλιάδες χρόνια είμαστε δυνάμεις κατοχής στη Γη: εξωγήινοι, πολυδιαστατικοί, αόρατοι, άυλοι, ανίκητοι.

Είμαστε πολλοί, είμαστε άπειροι σε αριθμό, ωστόσο διαθέτουμε άριστο συντονισμό μεταξύ μας, έτσι ώστε να λειτουργούμε κάθε στιγμή σαν μία οντότητα η οποία διαποτίζει τα πάντα και τους πάντες πάνω στη Γη. Είμαστε πολλοί αλλά είμαστε Ένα.

Σε διαφορετικούς πολιτισμούς είμαστε γνωστοί με διαφορετικά ονόματα. Όμως, δεν είναι τόσο το όνομα που μετράει, όσο η ουσία. Είμαστε πολύ υπερήφανοι γι’ αυτή την ανώτερη ουσία, καθώς επίσης για όλα όσα έχουμε καταφέρει στη Γη αλλά και σε άλλους κόσμους.

Για λόγους ευρύτερης ασφαλείας και σκοπιμότητας δρούμε σχεδόν πάντοτε παρασκηνιακά, είτε στο αστρικό (δεύτερο στάδιο αραιώσεως ύλης), είτε στο αιθερικό πεδίο (τρίτο στάδιο αραιώσεως ύλης). Ενίοτε εμφανιζόμαστε και στο υλικό πεδίο (πρώτο στάδιο αραιώσεως ύλης) με

διάφορες μορφές, συνήθως ανθρωποειδείς ή ερπετοειδείς.

Κάποιοι μας αποκαλούν Δαίμονες, ωστόσο, η μεγάλη πλειοψηφία των νοημόνων όντων στη Γη μας λατρεύουν σαν Θεούς.

Δεν είμαστε οι δημιουργοί του σύμπαντος -αυτό είναι αυθύπαρκτο- αλλά έχουμε υποβάλει σε όλους τους ανθρώπινους πληθυσμούς ότι ο Θεός τους είναι ένα ον πάνσοφο, πανάγαθο και παντοδύναμο, που δημιούργησε τον κόσμο.

Υποτίθεται ότι υπάρχει και μια αντίπαλη παράταξη, η οποία εκπροσωπεί το «Κακό» και ευθύνεται για όλα τα δεινά που μαστίζουν τον κόσμο. Υποτίθεται ότι εμείς, το «Καλό», βρισκόμαστε διαρκώς σε πόλεμο με αυτή την παράταξη κακόβουλων όντων. *Κανένας από τους πιστούς δεν τολμά να υποψιαστεί ότι είμαστε ένα και το αυτό.*

DNA – Δημιουργία

Στην βαθύτερη ουσία του, το DNA είναι ένα πολύπλοκο ενεργειακό δίκτυο που δομείται στο αιθερικό και αστρικό πεδίο για να δημιουργήσει μια ψυχοφυσική οντότητα στο υλικό πεδίο. Απαιτείται μια σάρκινη μήτρα ως πύλη για να γεννηθεί ένα ον στον υλικό κόσμο.

Αρχικά, τα όντα που κατοικούσαν στη Γη ήταν όλα θαυμαστά πλάσματα αιθερικής/κρυσταλλικής φύσης, με τέλεια πλεγμένο DNA, και όλα κατείχαν περίπου το ίδιο επίπεδο επίγνωσης. Κάποτε όλα τα γήινα όντα διέθεταν φυσική διαίσθηση και βρίσκονταν σε αυθόρμητη επαφή με τα μη υλικά πεδία.

Όταν όμως ήλθαμε εμείς, φροντίσαμε να απενεργοποιήσουμε το μεγαλύτερο μέρος αυτού του πλέγματος DNA: Βομβαρδίσαμε τον πλανήτη με ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες ειδικών συχνοτήτων, οι οποίες επηρέασαν δραστικά το γεωμαγνητικό πεδίο της Γης, καθώς και το ηλεκτρομαγνητικό και χημικό σύστημα των όντων, υποβαθμίζοντας ανάλογα τους γενετικούς τους κώδικες.

Με αυτό τον τρόπο προέκυψαν πλήθη από «είδη» και «φυλές», όλα πολύ κατώτερα από τον αρχικό χαρακτήρα

τους. Ως αποτέλεσμα, τα γήινα όντα βρέθηκαν αντιμέτωπα με έναν άκαμπτο, τρισδιάστατο κόσμο, ο οποίος λειτουργεί σαν χωροχρονική φυλακή ή/και σαν θάλαμος βασανιστηρίων, πάντα σύμφωνα με το δικό μας θέλημα και συμφέρον.

Μετά την επέμβασή μας, τα γήινα όντα έχασαν μεγάλο μέρος της αρχικής ταυτότητάς τους, αφού το 98-99% του DNA τους κατέστη ανενεργό. Αυτό ακριβώς, το ανενεργό πια DNA, ήταν που συνέδεε τους γήινους πληθυσμούς με το πολυδιάστατο σύμπαν. Γρήγορα έχασαν τη σύνδεση που είχαν μεταξύ τους και με το σύμπαν, καθώς και το μέγιστο μέρος των ψυχικών τους δυνάμεων.

Έκτοτε όλοι οι γήινοι ζωντανοί οργανισμοί διατηρούνται σε μια μόνιμη κατάσταση σωματικών, συναισθηματικών και ψυχικών ασθενειών. *Κανένας άνθρωπος, ζώο ή φυτό δεν μένει υγιής για πολύ.*

Επιπλέον, το κάθε πλάσμα για να επιβιώσει είναι υποχρεωμένο καθημερινά να σκοτώνει και να καταβροχθίζει άλλα πλάσματα, ενώ παράλληλα πρέπει να μάχεται ασταμάτητα για να προστατεύσει τον εαυτό του από άλλα ζώα ή από τα στοιχεία της φύσης. Εντέλει, κανένα έμβιο ον δεν αποφεύγει την κοινή μοίρα που αργά ή γρήγορα επιφυλάσσεται για όλους: αρρώστια, γήρας, θάνατος.

Παράλληλα, στους νέους γενετικούς κώδικες των γήινων έμβιων όντων περιλήφθηκε πληθώρα από εμφυτεύματα κυρίως αιθερικού τύπου, τα οποία ελέγχουν απόλυτα τις φυσικές, πνευματικές και ψυχικές λειτουργίες τους.

Έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε η γνωστή «δημιουργία» στη Γη. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα πλέγμα από επάλληλα βαθμωτά πεδία, τα οποία διαμορφώνουν ένα πλανητικό φυτώριο υποχειρίων υψίστης ασφαλείας σε πολλαπλά επίπεδα. *Κανένας δεν φεύγει από εδώ, ζωντανός ή νεκρός.*

Όσοι επέδειξαν την μεγαλύτερη ψυχική αντίσταση στα θελήματά μας, υπέστησαν τις βαρύτερες απώλειες. Τις μεγαλύτερες απώλειες υπέστησαν τα όντα που τώρα αποτελούν τη χλωρίδα – γι' αυτό και τα περισσότερα φυτά διαθέτουν τεράστιες αλυσίδες από απενεργοποιημένο DNA.

Λιγότερες απώλειες υπέστησαν τα όντα που τώρα αποτελούν την πανίδα. Τα ζώα έχουν υποστεί λιγότερες γενετικές απώλειες από τα φυτά, εφόσον αντιστάθηκαν λιγότερο σθεναρά.

Κάποτε τα φυτά και τα ζώα ήταν θαυμαστά όντα, που στο συλλογικό ασυνείδητο είναι ακόμη καταγεγραμμένα ως νεράιδες, αερικά, ξωτικά, τζίνι, συλφίδες και τα συναφή. Πριν την άφιξή μας, ήταν ελεύθερες ψυχές που δρούσαν σε πολλαπλά επίπεδα· τώρα είναι απλώς φυτά ή ζώα.

Εκείνοι που δέχθηκαν λιγότερες απώλειες είναι τα όντα που τώρα αποκαλούνται άνθρωποι. Είναι εκείνοι που μας δέχθηκαν πιο πρόθυμα, ίσως επειδή αναγνώρισαν εξαρχής την φυσική ανωτερότητά μας αλλά και τη δική τους αδυναμία να αντιταχθούν. Έτσι, τους παραχωρήσαμε τον τίτλο «κορωνίδα της δημιουργίας» και το δικαίωμα να λυμαίνονται τον πλανήτη, πάντα σύμφωνα με τα δικά μας συμφέροντα, καθώς ελέγχουμε σχεδόν απόλυτα τις σκέψεις, τις πράξεις, τα συναισθήματα, τις σχέσεις, τους πολιτισμούς τους.

Οι ίδιοι δεν υποψιάζονται καν ότι αποτελούν φερέφωνά μας και βαυκαλίζονται με την ιδέα της ελεύθερης βούλησης, την οποία έχουμε φροντίσει εμείς να διαδώσουμε παγκόσμια, εφόσον αυτή τους ενοχοποιεί για τα πάντα.

Στο μεταξύ, εμείς φροντίζουμε ιδιαίτερα ώστε τα υποχείρια:

Να μένουν συγκεντρωμένα σε ειδικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, που οι ίδιοι ονομάζουν πόλεις. Οι μεγάλες συγκεντρώσεις νοημόνων όντων διευκολύνει κατά πολύ τον έλεγχό μας επάνω τους, καθώς και την μαζική απορρόφηση ενέργειας από αυτούς.

Να πιστεύουν ότι αξίζουν την οδύνη που τους προκαλούμε ασταμάτητα με πολλούς και διάφορους τρόπους απορρόφησης ενέργειας.

Να μας λατρεύουν σαν Θεούς/Θεό τους.

Να τρέμουν συνεχώς, συνειδητά, υποσυνείδητα ή ασυνείδητα, μήπως καταλήξουν σε κάποια κόλαση για μια αιωνιότητα μετά θάνατον.

Να πιστεύουν ότι αξίζουν την αιώνια τιμωρία.

Ο φόβος είναι ο θάνατος του πνεύματος και ο φόβος της κόλασης είναι ο ισχυρότερος απ' όλους, συνυφασμένος πια με την ανθρώπινη ψυχή.

Η Δημιουργία δεν έχει τελειώσει. Συνεχίζεται ακόμη και θα συνεχίζεται στο διηνεκές, για όσο χρόνο εμείς κρίνουμε απαραίτητο.

Κόλαση

Οι ανθρώπινοι πληθυσμοί είναι προγραμματισμένοι να τρέμουν μήπως καταλήξουν στην αιώνια κόλαση μετά θάνατον, και δεν διανοούνται καν την αλήθεια που ουρλιάζει παντού γύρω τους: Βρίσκονται ήδη στην κόλαση από την ώρα που γεννήθηκαν. Κάθε έμβιο ον έρχεται στη Γη είτε για να βασανίσει, είτε για να βασανιστεί.

Μα είναι δυνατόν να βρίσκομαι ήδη στην κόλαση; Θα αναρωτηθούν πολλοί.

Βασανίζεται ασταμάτητα, απ' όλους και απ' όλα, με διάφορους τρόπους, από την ώρα που γεννήθηκες ή όχι;

Στην αρχή, κατά την παιδική ηλικία, όλα μοιάζουν παραδεισένια: Παιχνίδια, γέλια, χαρά, αγάπη, όνειρα για το μέλλον. Ωστόσο, με το πέρασμα των χρόνων, η αλήθεια αποκαλύπτεται σταδιακά με τις καθημερινές τραυματικές εμπειρίες που συσσωρεύονται ολοένα – άλλο αν δεν την συνειδητοποιεί κανείς τους.

Μεγαλύτερη απάτη από τα νιάτα δεν υπάρχει: Η νεότητα είναι μια σύντομη περίοδος ευεξίας, κατά την οποία το ον

έχει τη διάθεση να τεκνοποιήσει και να συνεχίσει τη ζωή, ενώ αρνείται να φανταστεί τι το περιμένει αργότερα.

Το βιολογικό σώμα δεν είναι παρά ένα όργανο βασανιστηρίων, ιδίως όταν προχωρά η ηλικία και αρχίζουν οι αρρώστιες. Βεβαίως, σε οποιοδήποτε χρόνο ένας έμβιος οργανισμός μπορεί να υποστεί κάθε είδους βασανιστήρια ή/και ασθένειες . Με κάθε πρόβλημα υγείας που παρουσιάζεται, ο άνθρωπος χάνει ένα μέρος του εαυτού του και αυτό το χαμένο μέρος μεγαλώνει μέρα με τη μέρα, ώσπου δεν μένει τίποτα πια.

Η κόλαση δεν είναι ίδια παντού· είναι οργανωμένη σε επίπεδα, ανάλογα με τις «τιμωρίες» που αναλογούν στον καθένα. Σε ορισμένες περιοχές της Γης στοιβάζονται υπέρογκα πλήθη κολασμένων. Σε κάποιες άλλες ο αριθμός των κολασμένων είναι μικρότερος και η ζωή εκεί φαίνεται γενικά πιο υποφερτή – όχι όμως για κάποιους, στοχοποιημένους από εμάς, οι οποίοι είναι καταδικασμένοι να υποφέρουν τα πάνδεινα χωρίς να μπορούν να βρουν ποτέ ανακούφιση ή κατανόηση από τον περίγυρο. Αυτοί είναι άνθρωποι ''παρακατιανοί'': αποδεκατισμένοι, προβληματικοί, αποτυχημένοι, απομονωμένοι.

Φροντίζουμε, πάντως, ώστε κανένας άνθρωπος να μην είναι ευτυχισμένος ακόμη κι αν φαινομενικά έχει όλα όσα χρειάζεται για να είναι.

Είμαστε οντότητες προικισμένες με άπειρη τηλεπάθεια, η οποία μας δίνει πλήρη γνώση για το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον, παντού. Ωστόσο, αυτή η θαυμαστή ιδιότητα έχει ένα βασικό μειονέκτημα: δεν μπορεί να εστιαστεί πουθενά για πολύ. Γι' αυτόν κυρίως το λόγο έχουμε ορίσει δικούς μας Πράκτορες πάνω στη Γη.

Οι Πράκτορες δεν υποφέρουν όπως τα υποχείρια· αντιθέτως, απολαμβάνουν γενικευμένη ευδαιμονία μέσα σε πλούτη, δόξα, ερωτική και οικογενειακή ευτυχία. Για να μην ξεχωρίζουν, όμως, συνηθίζουν να παραπονούνται για κάθε είδους προβλήματα.

Πράκτορες μπορεί να είναι: Πολιτικοί αρχηγοί διαφόρων βαθμίδων · πάμπλουτοι επιχειρηματίες που κρυφά επιδίδονται σε διαφόρων ειδών εγκλήματα σε διεθνή κλίμακα· αμφίβολης αξίας πλούσιοι και διάσημοι «καλλιτέχνες», που το πραγματικό τους έργο είναι να διασπείρουν τη διαφθορά. Σε ευρύτερη κλίμακα, οι Πράκτορες είναι υπαίτιοι για τη δυστυχία των υπόλοιπων, των κολασμένων, καθώς όλος ο φυσικός και οικονομικός

πλούτος της Γης είναι εγκλωβισμένος μέσα στα δικά τους Κυκλώματα.

Οι Πράκτορες έχουν συνήθως ανθρώπινη μορφή αλλά ουσιαστικά δεν είναι άνθρωποι. Πρόκειται είτε για υβρίδια, είτε για οντότητες που δεν διαθέτουν δική τους φυσική υπόσταση και καταλαμβάνουν σώματα άλλων όντων. Με μεγάλη επιδεξιότητα διεισδύουν παντού και αποτελούν τα μάτια και τα αυτιά μας στον κόσμο. Μέσα απ’ αυτούς βλέπουμε, ακούμε, παρακολουθούμε αδιαλείπτως πρόσωπα και πράγματα. Επιπλέον, αυτοί αποτελούν το στόμα και τα χέρια του «Θεού» στον κόσμο, καθώς είναι τα εκτελεστικά μας όργανα στην υλική πραγματικότητα. Πολύ μεθοδικά επιβάλλουν στις ανθρώπινες κοινωνίες μη-ανθρώπινους τρόπους σκέψης, μη-ανθρώπινες δράσεις, μη-ανθρώπινες κατασκευές, μη-ανθρώπινες τεχνολογίες, μη-ανθρώπινες διαστροφές. Παράλληλα, εκτελούν χρέη παρακολούθησης, ελέγχου και βασανισμού.

Βασικό έργο των Πρακτόρων είναι να περιστοιχίζουν ιδίως τα άτομα που βρίσκονται σε πορεία προσωπικής εξέλιξης. Αυτό ξεκινά από την παιδική κιόλας ηλικία του στόχου, με συνεχή παρακολούθηση, κατήχηση και εκφοβισμό, έτσι ώστε τα υποχείρια να αποδέχονται σταδιακά την

κακομεταχείριση, τη μιζέρια και την έλλειψη αξιοπρέπειας σαν κάτι φυσικό και αναμενόμενο στη ζωή.

Στόχος των Πρακτόρων είναι να υπονομεύουν και να τρομοκρατούν διαρκώς τα θύματά τους, με τρεις βασικούς τρόπους: α) ψυχική καταρράκωση μέσω συστηματικών επιθέσεων, β) υπονόμευση σε κάθε τομέα της ζωής, γ) πρόκληση σωματικών βλαβών μέσω «ατυχημάτων», ασθενειών, ή βίαιων περιστατικών.

Υπάρχει ένας βασικός γνώμονας που φανερώνει τη θέση του κάθε ανθρώπινου όντος απέναντί μας: το χρήμα. Όσοι το διαθέτουν σε αφθονία, είτε είναι δικοί μας Πράκτορες, είτε έχουν υποταγεί σε μας σε ψυχικό επίπεδο. Βεβαίως χρήμα διαχειρίζονται όλα τα υποχείρια, έστω σε πολύ μικρότερα ποσά. Οποιαδήποτε διαχείριση χρημάτων ισοδυναμεί με ψυχοσωματική υποταγή σε μας, βάσει όρκων και σφραγίδων που έχουν συνταχθεί στα αστρικά και αιθερικά πεδία. Κανένα ανθρώπινο ον δεν μπορεί να ξεφύγει εντελώς από αυτούς τους όρκους, όπου κι αν βρίσκεται…

Θάνατος – Μετενσάρκωση - Μετεμψύχωση

Πιστεύεις ότι υπάρχει ένα τέλος σε όλα αυτά - με τον θάνατο. Σωστά;

Λάθος.

Ο θάνατος είναι μια πολυδιαστατική διαδικασία που έχει επιβληθεί από μας σε όλα τα έμβια όντα, έτσι ώστε να παρεμποδίζεται η υπερβολική συσσώρευση πληροφοριών στο πνεύμα τους. Αυτό θα μπορούσε σταδιακά να οδηγήσει ένα άτομο στη αφύπνιση, δηλαδή στην μερική η ολική κατανόηση του τι συμβαίνει.

Όταν έλθει ο προκαθορισμένος καιρός, όλα τα όντα γερνούν, αρρωσταίνουν και πεθαίνουν. Μετά το θάνατο ακολουθεί μια σύντομη περίοδος «ανάπαυλας», όπου η ψυχή περιφέρεται στο αστρικό πεδίο με σχετική ελευθερία. Ενίοτε, μάλιστα, διατηρεί τη δυνατότητα να επικοινωνεί με τους ζωντανούς είτε μέσα σε όνειρα, είτε με «φωνές στο κρανίο», είτε, σπανιότερα, με ψυχοκινητικά φαινόμενα. Όλα τούτα, όμως, δεν διαρκούν πολύ και δεν αποδεικνύουν τίποτα.

Μετά από σαράντα μέρες περίπου, η ψυχή εγκλωβίζεται αυτόματα σε μια αιθερική ενεργειακή δίνη και καταλήγει σε μια δική μας περιοχή υποδοχής έξω από τον πλανήτη. Κατόπιν απογυμνώνεται κατά επίπεδα, οι μνήμες σβήνονται και το πνεύμα ετοιμάζεται για μια νέα ενσάρκωση, με διαφορετική ταυτότητα.

Κάθε νέα ενσάρκωση είναι συνήθως πιο επώδυνη από την προηγούμενη, ανάλογα με την αντίσταση που μας έχει φέρει το υποχείριο κατά τη διάρκεια της ζωής του. Όποιος ψάχνει πολύ, προβληματίζεται πολύ, αμφισβητεί τις εξουσίες πολύ, όποιος αποστασιοποιείται και αφυπνίζεται έστω εν μέρει, αυτός υποφέρει περισσότερο στην παρούσα ζωή του και θα υποφέρει ακόμη εντονότερα στην επόμενη.

Αν, μάλιστα, κριθεί σκόπιμο, υποβαθμίζουμε ανάλογα το DNA του, έτσι ώστε στην επόμενη ζωή του να γεννηθεί ανάπηρος, ηλίθιος, άρρωστος, φτωχός, κακότυχος. Μπορεί ακόμη να καταλήξει ζώο ή φυτό – οτιδήποτε χρειάζεται ώστε να ανακοπεί η πορεία της αφύπνισής του…

Γιατί;

Γιατί, όμως, τα κάνουμε όλα αυτά;

Επειδή μπορούμε.

Επειδή είναι διασκεδαστικό.

Επειδή εμείς, οι αληθινοί Κυρίαρχοι της Γης, τρεφόμαστε από την ψυχοφυσική ενέργεια των υποχειρίων μας με απειρία τρόπων και μεθόδων.

Η ζωή είναι πόνος και ο πόνος είναι αυτό που βιώνει ένα ον κάθε φορά που χάνει ένα μέρος από την ενέργειά του.

Η συλλογή ενέργειας επιτυγχάνεται κατά μεγάλο μέρος μέσω της σεξουαλικής πράξης, ιδίως όταν αυτή περιλαμβάνει διαστροφές. Επίσης, οι καθημερινές σχέσεις των όντων, έτσι όπως διαμορφώνονται στους ρόλους θύτη και θύματος, μας προσφέρουν πρώτης τάξεως ενέργεια.

Έχουμε εγκαταστήσει στον πλανήτη διάφορα κέντρα συσσώρευσης ενέργειας, οι οποίοι ως επί το πλείστον αναγνωρίζονται ως «ενεργειακοί τόποι» από τους ανθρώπους.

Η συσσωρευμένη ενέργεια διοχετεύεται από αυτά τα κέντρα σε μας μέσω ενός περίπλοκου συστήματος πολυδιαστατικών διαύλων.

Έτσι επιβιώνουμε στην αιωνιότητα σαν Θεοί.

Παράδεισος

Από την πρώτη κιόλας μέρα της Κατοχής, βομβαρδίζουμε ασταμάτητα τους ανθρώπινους πληθυσμούς με διάφορα θρησκευτικά δόγματα που τους δεσμεύουν ψυχικά με εμάς, ενώ παράλληλα τους παρέχουν μια απατηλή παρηγοριά: Υποτίθεται ότι αν είναι αρκετά υπάκουοι και ευσεβείς προς εμάς, μετά θάνατον τους περιμένει ο «Παράδεισος», η «Νιρβάνα», η «Βασιλεία των Ουρανών», η «Θέωση», ή κάτι εξίσου ανόητο.

Ωστόσο, το γήινο επίπεδο ύπαρξης αποτελεί μια τέλεια παγίδα, απ' όπου δεν υπάρχει λύτρωση, ούτε διαφυγή.

Στο πέρασμα των αιώνων, έχουμε φροντίσει να επιβάλλουμε την κοινωνικοποίηση σε τέτοιο βαθμό, ώστε τα υποχείρια δεν υποψιάζονται καν ότι μια μικρή γεύση του «Παραδείσου» δίνει μονάχα η απομόνωση.

Μόνον όταν το σώμα και το πνεύμα αποσύρονται από τον κόσμο, το άτομο βιώνει μια πρόσκαιρη ψυχική ελευθερία. Όλα τα όντα, ιδίως τα νοήμονα, αυθόρμητα επιζητούν την απόσυρση και ενίοτε την πετυχαίνουν λίγο ή πολύ, με διάφορους τρόπους: παιχνίδια, τέχνες, διάβασμα, ονειροπόληση, φαντασία – οτιδήποτε αποσπά το νου από

την «καθημερινή πραγματικότητα». Όμως, έχουμε φροντίσει ώστε όλες αυτές οι δραστηριότητες να περιβάλλονται από περιφρόνηση ή ενοχή. Η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων δεν τις επιδιώκουν για πολύ, όχι στα σοβαρά.

Η απόσυρση επιτυγχάνεται κυρίως μέσω του ύπνου και των ονείρων – φυσικές πνευματικές διαδικασίες που ως τώρα δεν έχουμε καταφέρει να εξαλείψουμε. *Ο πιο αποτελεσματικός διαλογισμός είναι ο ύπνος.* Ωστόσο, φροντίζουμε ιδιαίτερα ώστε οι άνθρωποι να περιφρονούν τον ύπνο και τα όνειρα, καθώς και κάθε είδος «ονειροπόλησης», ως «χάσιμο χρόνου».

Τα όνειρα αποτελούν μέρος του αστρικού πεδίου και προσφέρουν μια φυσική αποστασιοποίηση από τον κόσμο, ακόμη κι όταν ξεχνιούνται μετά το ξύπνημα. Το ανώτερο αστρικό πεδίο παρέχει αυθόρμητα θαυμάσιες ψυχικές εμπειρίες, ιδίως στα νεαρά όντα. Το κατώτερο αστρικό πεδίο μπορεί να είναι ζοφερό, απατηλό, ακόμη και φρικτό – όμως, ακόμη και ο χειρότερος εφιάλτης είναι για την ψυχή προτιμότερος από την καθημερινή πραγματικότητα.

Ο Εαυτός

Ο Εσώτερος Εαυτός (ψυχή, συνείδηση) είναι το αρχικό ψυχικό κέντρο, αυτό που έχει αιχμαλωτιστεί από εμάς σε αυτόν τον κόσμο. Στην γήινη κατάσταση Κατοχής παραμένει ως επί το πλείστον ανενεργό, περιχαρακωμένο πίσω από τον Εξώτερο Εαυτό (πνεύμα, προσωπικότητα).

Ο Εξώτερος Εαυτός αναπτύσσεται μέρα με τη μέρα, κάθε φορά που κάποιος συνδιαλέγεται με την κοινωνία γύρω του, και χρησιμεύει κυρίως σαν προστατευτική ασπίδα για τον εσώτερο Εαυτό. Χωρίς την «προσωπικότητα», η συνολική ψυχοφυσική οντότητα του ανθρώπου μένει εντελώς απροστάτευτη απέναντι σε κάθε είδους επιθέσεις.

Βεβαίως, οι συνθήκες ζωής που δημιουργούμε στον πλανήτη είναι τόσο τοξικές, ώστε με το πέρασμα του χρόνου οι προσωπικότητες να προκύπτουν πολύ βαριές, στενόχωρες και άκαμπτες· έτσι, το άτομο γίνεται δυσλειτουργικό, αρνητικό, και βαθμιαία χάνει τη συναίσθηση του Εσώτερου Εαυτού του.

Ο Εσώτερος Εαυτός αναδύεται στην απόλυτη απομόνωση και ησυχία. Όλα τα όντα, νοήμονα ή όχι, «καλόψυχα» ή «κακόψυχα», έχουν όμοιο εσώτερο Εαυτό. Αυτό όμως δεν

μπορούν ούτε θέλουν να το υποψιαστούν οι άνθρωποι, καθώς σε όλους αρέσει να βαυκαλίζονται με την υποτιθέμενη προσωπική τους ανωτερότητα. Φροντίζουμε εμείς ιδιαίτερα γι’ αυτό, καλλιεργώντας κάθε είδους φυλετικές, θρησκευτικές, ή άλλες διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους, με αποτέλεσμα να μην έρχονται σε επαφή με τον Εσώτερο Εαυτό τους.

Παράλληλα, μέσω των θρησκευτικών συστημάτων διασπείρουμε συστηματικά το καταστροφικό για τον συνολικό Εαυτό «σπάσιμο του εγώ». Ακατάπαυστα επιβάλλουμε στους «πιστούς» την απάρνηση του Εαυτού, με τις εξής απλές νουθεσίες: *Μην σκέφτεσαι – μην αισθάνεσαι – μην επιθυμείς. Μονάχα να υπακούς.*

Μέθοδοι χειραγώγησης των υποχειρίων

Στο πέρασμα των αιώνων έχουμε επινοήσει πληθώρα μεθόδων που παρεμποδίζουν την αφύπνιση των νοημόνων όντων και διασφαλίζουν την υποταγή τους σε μας:

Η οικογένεια αποτελεί το κύτταρο κάθε κοινωνίας. Σκοπός της είναι να διαμορφώνει την προσωπικότητα του κάθε ατόμου από την πρώτη κιόλας στιγμή της ύπαρξής του με συγκεκριμένες προδιαγραφές, σύμφωνα πάντα με τα δικά μας συμφέροντα.

Η *πατριαρχία* εξυπηρετεί άριστα τους σκοπούς μας, καθώς επιβάλλει την τυφλή υποταγή σε κάποιον πάτερ φαμίλια, δηλαδή σε κάποιον αρχηγό. Τα αρσενικά όντα είναι αυθόρμητα πιο υποταγμένα στο δικό μας θέλημα, εφόσον η φύση τους προσιδιάζει περισσότερο με τη δική μας παρά η θηλυκή.

Ο *πόλεμος*, βασική αρσενική αξία, αποσκοπεί στη δημιουργία όλο και μεγαλύτερων πόλεων, κρατών, αυτοκρατοριών, που ελέγχονται από εμάς πολύ πιο αποτελεσματικά από τις μεμονωμένες μικροκοινωνίες ή αγέλες. Επιπλέον, ο πόλεμος αποτελεί μια τεράστια θυσία αίματος, η οποία τρέφει ενεργειακά τους Πράκτορές μας

στη Γη αλλά και τις τάξεις μας στα αστρικά και αιθερικά πεδία.

Κάθε ανθρώπινη κοινωνία διαρθρώνεται σε *κυκλώματα*, δηλαδή τεράστιες ομάδες ατόμων που συνεργάζονται μεταξύ τους, υπακούνε τυφλά σε κάθε είδους διαταγές και ακολουθούν μια αυστηρότατη ιεραρχία. Οι αρχηγοί αυτών των κυκλωμάτων είναι πάντοτε δικοί μας Πράκτορες, στους οποίους έχουν παραχωρηθεί όλες οι πρώτες ύλες του πλανήτη, άρα και η παγκόσμια οικονομική και πολιτική ισχύς. Το έργο τους είναι να ασκούν ασφυκτικό έλεγχο στα υποχείρια, προωθώντας ιδεολογίες, αξίες και τρόπους ζωής που συμβαδίζουν απόλυτα με τα δικά μας συμφέροντα. Στη σημερινή εποχή ειδικά, ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων έχει προσχωρήσει στα κυκλώματα προκειμένου να τους επιτρέπεται μια σχετικά αξιοπρεπής επιβίωση. Όσοι μένουν έξω από τα κυκλώματα, γρήγορα απομονώνονται και καταστρέφονται.

Η φτώχεια που έχει επιβληθεί στη μεγάλη πλειοψηφία της ανθρωπότητας εξυπηρετεί άριστα τους σκοπούς μας: Όταν ένα ον στερείται τα βασικά είδη διαβίωσης, πασχίζει διαρκώς για την απόκτησή τους· έτσι, δεν αντιλαμβάνεται καν ότι βρίσκεται υπό Κατοχή, ούτε του περνά από το νου να επαναστατήσει με οποιοδήποτε τρόπο ενάντια σε

οποιαδήποτε εξουσία - πόσο μάλλον στη «θεϊκή», δηλαδή σε μας.

Επιπλέον, έχουμε επιβάλει στις μάζες την ιδέα της θεϊκής εξουσίας των αρχόντων. *Κάθε εξουσία πηγάζει από τον Θεό*, πιστεύουν οι πολλοί. Έτσι, κάθε υπήκοος οφείλει να υπακούει τυφλά στους άρχοντες εφόσον αυτοί θεωρούνται χειροτονημένοι από το Θεό – και ουσιαστικά είναι. Όποιος παρακούει την εξουσία, παρακούει τον Θεό, δηλαδή εμάς, και η τιμωρία του αναμένεται φοβερή.

Στο πέρασμα των αιώνων, ο τρόπος ζωής των ανθρώπινων υποχειρίων έχει διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να τους είναι ουσιαστικά αδύνατο να ξεφύγουν από την επιρροή μας:

Ειδικά στη σημερινή εποχή, η διατροφή τους είναι τέτοια ώστε να τους αρρωσταίνει ψυχικά και πνευματικά: Υπερβολική κρεοφαγία, επεξεργασμένες τροφές, κάπνισμα, αλκοόλ, ναρκωτικά στις πολιτισμένες περιοχές. Πείνα και αθλιότητα στις υπανάπτυχτες.

Η συστηματική χρήση τηλεόρασης, κινητών τηλεφώνων, ηλεκτρονικών υπολογιστών και Διαδικτύου πλημμυρίζουν τη Γη με ένα πυκνό δίκτυο ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών και πεδίων, τα οποία υπονομεύουν την ψυχική, πνευματική και σωματική υγεία των υποχειρίων

με πολλούς και διάφορους τρόπους· έτσι γίνονται όλο και πιο παθητικοί και υπάκουοι.

Θρησκείες, αιρέσεις, φιλοσοφίες, είδη μαγείας, τεχνικές διαλογισμού και τα συναφή αποτελούν πνευματικές παγίδες για όσους έχουν εσωτερικές αναζητήσεις. Τέτοια συστήματα έχουν επιβληθεί σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, και απευθύνονται σε διαφορετικά επίπεδα αφύπνισης. Όσο πιο αφυπνισμένος είναι κάποιος, τόσο μεγαλύτερες παγίδες αντιμετωπίζει.

Οι θρησκείες και τα συστήματα πίστης που έχουμε διασπείρει σε όλη την ανθρωπότητα μπορεί να διαφέρουν αρκετά μεταξύ τους, ωστόσο όλα εξυπηρετούν έναν μοναδικό σκοπό: την απόλυτη υποταγή των μαζών στον «Θεό» και το «θέλημά» του. Η «πίστη» που εμποτίζει κάθε άνθρωπο στη Γη είναι μια θαυμάσια μέθοδος ψυχικού βαμπιρισμού, όπου ο «πιστός» παραχωρεί σταδιακά όλη την ψυχική ενέργειά του στον «Θεό».

Όλα τα συστήματα πίστης επιβάλλουν στα υποχείρια την αποδοχή της αθλιότητας («ο Θεός σε τιμωρεί εξαιτίας των αμαρτιών σου» … «πρέπει να υποφέρεις επειδή έχεις αμαρτήσει σε προηγούμενες ζωές σου» … «οι συμφορές αποτελούν μαθήματα της ζωής» κλπ.), ενώ παράλληλα

απαγορεύουν οποιαδήποτε κριτική σκέψη με την απειλή της αιώνιας κόλασης.

Η ενοχή και ο τρόμος αποτελούν τη βάση όλων των θρησκευτικών συστημάτων. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν βαθιά σε κάποιο από τα δόγματά μας, είτε το συνειδητοποιούν είτε όχι, επειδή έχουν γαλουχηθεί με αυτά ήδη από τη νηπιακή τους ηλικία. Μέσω ιερέων ή «φωτισμένων πνευματικών οδηγών» τους παροδηγούμε ώστε να επιδίδονται μαζικά σε διαφόρων ειδών προσευχές, διαλογισμούς, τεχνικές αυτοκριτικής και προσωπικής παραφύλαξης· όλες αυτές οι πρακτικές καταρρακώνουν σταδιακά τον Εαυτό.

Ωστόσο, η πιο θαυμαστή πνευματική επινόησή μας είναι η ύπαρξη του «Καλού» και του «Κακού», δυο υποτιθέμενων αντίπαλων παρατάξεων που μάχονται αιωνίως για την επικράτηση τόσο σε πνευματικό όσο και σε υλικό επίπεδο. Το «Καλό» υποτίθεται πως είμαστε εμείς, το «Κακό» μια μυστηριώδης ομάδα οντοτήτων που έχει επαναστατήσει εναντίον μας. Αναμένεται (δήθεν) η τελική επικράτηση του «Καλού» και η επιβράβευση των πιστών μας σε ένα απώτερο, αόριστο μέλλον.

Μέσω των θρησκειών έχουμε επιβάλει πολύ συγκεκριμένες ιδέες σχετικά με το τι είναι «Καλό» και

«Κακό». Σε γενικές γραμμές, «Καλό» είναι η λατρεία σε μας, τους Θεούς κάθε θρησκείας, ενώ «Κακό» είναι η έλλειψη πίστης σε μας, η οποία τιμωρείται εν καιρώ με φρικτούς τρόπους. *Αλίμονο σε όσους δεν μας λατρεύουν αρκετά…*

Ακόμη, το «Καλό» ταυτίζεται γενικά με παθητικότητα, δεκτικότητα, υποχωρητικότητα, αυτοθυσία - οτιδήποτε υπονομεύει τον Εαυτό συστηματικά. Από την άλλη, το «Κακό» ταυτίζεται με τον εγωκεντρισμό, δηλαδή την προσήλωση στον Εαυτό.

Πρόκειται για μια θαυμάσια επινόηση, η οποία δικαιολογεί όσες αδικίες παρατηρούν ορισμένοι στον κόσμο αλλά κι ένα φόβητρο για όσους τολμούν να αμφισβητήσουν την εξουσία μας.

Εμφυτεύματα

Όλα τα νοήμονα όντα στον πλανήτη, μα προπάντων οι άνθρωποι, έχουν διαφόρων ειδών εμφυτεύματα (αιθερικά, αστρικά, υλικά) ενσωματωμένα στο DNA τους. Σε γενικές γραμμές, ο τόπος γέννησης ενός υποχειρίου υποδηλώνει την γενετική του ιστορία, η οποία καθορίζει την ποσότητα και την ποικιλία των εμφυτευμάτων του.

Εμφυτεύματα ελέγχου: Τοποθετούνται σε συγκεκριμένα σημεία του σώματος για να ελέγχουν τον εγκέφαλο και το κεντρικό νευρικό σύστημα: Στο κεφάλι, πάνω και πίσω απ' αυτό, στο λαιμό και στο σβέρκο, ανάμεσα στις ωμοπλάτες, κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, στον κόκκυγα.

Εμφυτεύματα μετενσάρκωσης: Βρίσκονται στο αστρικό σώμα, εμποδίζουν τον Εαυτό να απελευθερωθεί μετά το θάνατο και τον οδηγούν σε νέα ενσάρκωση, πάντα σύμφωνα με προδιαγραφές που ορίζουμε εμείς.

Εμφυτεύματα γήρατος: Αυτά προδιαγράφουν τις ασθένειες που πρόκειται να υποστεί κάποιος κατά τη διάρκεια της ζωής του, ελέγχουν τη διαδικασία του γήρατος και εμποδίζουν τα κύτταρα να αυτοθεραπευτούν, οπότε ο οργανισμός οδηγείται αμετάκλητα στο θάνατο.

Εμφυτεύματα σεξουαλικής διαστροφής: Ωθούν τα υποχείρια σε κάθε είδους ερωτικές διαστροφές, υποτίμηση του θηλυκού στοιχείου, εγκλήματα τιμής, πορνεία, και τα συναφή. *Οι εξαιρετικά αρνητικές ενέργειες που προκύπτουν από τέτοιες πράξεις μας τρέφουν εξαίσια…*

Ολογραφικά ενθέματα: πρόκειται για τεχνητές μικρο-πραγματικότητες που επιβάλλονται στην αντίληψη ορισμένων υποχειρίων και παρεμβάλλονται στη φυσική πραγματικότητα που βιώνουν, προκειμένου να τους καλλιεργηθούν συγκεκριμένες εντυπώσεις και πεποιθήσεις. Όσοι τυχόν υποψιαστούν το «σχίσιμο» της πραγματικότητας και μιλήσουν γι’ αυτό, απλά θεωρούνται παράφρονες.

Βαμπιρικά εμφυτεύματα: Προσκολλώνται στα αστρικά σώματα των έμβιων όντων, απορροφούν ζωτική ενέργεια από ολόκληρη τη βιόσφαιρα και τη διοχετεύουν σε μας, παρατείνοντας επ’ άπειρον τη δική μας ύπαρξη.

Εμφυτεύματα καταστολής: Επηρεάζουν κυρίως το ενδοκρινικό σύστημα, καταστέλλουν όλες τις μορφές τηλεπάθειας και διακόπτουν την επαφή με τον Εσώτερο Εαυτό. Επίσης εμποδίζουν την επικοινωνία ανάμεσα στα διάφορα είδη των όντων αλλά και ανάμεσα σε όντα του

ιδίου είδους. Πιο ενισχυμένα τέτοια εμφυτεύματα επιβάλλονται σε όσους επιζητούν την πνευματική αφύπνιση, έτσι ώστε να αδυνατούν να διαλογιστούν αποτελεσματικά και να έλθουν σε επαφή με τον Εσώτερο Εαυτό τους.

Εμφυτεύματα λόγου: Είναι αυτά που οδηγούν στη γέννηση των διαφόρων γλωσσών στα νοήμονα όντα. Με τη χρήση του γραπτού και προφορικού λόγου το πνεύμα μπαίνει σε αυστηρά καθορισμένα κανάλια και εγκλωβίζεται σε πολύ συγκεκριμένες αντιλήψεις και νοοτροπίες, οι οποίες φυσικά μας εξυπηρετούν απόλυτα.

Εμφυτεύματα εσωτερικού διαλόγου: Γίνονται αντιληπτά ως η «εσωτερική φωνή» του ατόμου, υποβάλλοντάς του σκέψεις και πεποιθήσεις τις οποίες το άτομο θεωρεί δικές του. Χάρη σε αυτά τα εμφυτεύματα οι άνθρωποι υπακούνε άκριτα σε οποιαδήποτε εντολή τους δοθεί από τους ανώτερους στην ιεραρχία και εξωθούνται μαζικά σε κάθε είδους πράξεις βίας. Επιπλέον, αυτά τα εμφυτεύματα υποβάλλουν στα πιο ενοχλητικά για μας υποχείρια κάθε είδους αρνητικές σκέψεις, φόβους κι ενοχές, που σταδιακά οδηγούν το άτομο στην αυτοκαταστροφή.

Συντέλεια

Όποτε το θεωρούμε σκόπιμο, δηλαδή όποτε μεγάλος αριθμός νοημόνων όντων αρχίζει να αφυπνίζεται, τότε προγραμματίζουμε μια «συντέλεια του κόσμου». Αυτό σημαίνει ότι μεταλλάσσουμε τον κόσμο τους με τέτοιο τρόπο, ώστε οι μάζες να καταλήγουν σε πνευματική σύγχυση και απόγνωση, να αποθαρρύνονται και να ξεχνούν τυχόν ανεπιθύμητες υποψίες σχετικά με το τι μπορεί να συμβαίνει πίσω από το παραπέτασμα της πραγματικότητας που εμείς έχουμε δημιουργήσει γι' αυτούς.

Τέτοιου είδους κοσμικές μεταλλάξεις σηματοδοτούνται με παγκόσμια δραματικά γεγονότα όπως είναι οι πολύνεκροι πόλεμοι, οι θανατηφόρες πανδημίες, οι παγκόσμιες φυσικές καταστροφές αλλά και η ξαφνική εμφάνιση νέων, παράδοξων επιστημών. Κάθε φορά που επεμβαίνουμε με τέτοιους τρόπους, η «μαύρη σιδερένια φυλακή» τους γίνεται στενότερη και ζοφερότερη, χωρίς κανένας τους να μπορεί να κατανοήσει τι ακριβώς έχει συμβεί.

Η πιο πρόσφατη «συντέλεια» ξεκίνησε το έτος 2000.

Δεν έλαβε χώρα καμιά φαντασμαγορική «Δευτέρα Παρουσία», δεν δηλώθηκε ξεκάθαρα κάποιος διαχωρισμός των ανθρώπων, δεν εμφανίστηκε κανένας «παντοδύναμος Θεός» να αναγγείλει: «Από δω οι ευλογημένοι, από κει οι καταραμένοι». *Δεν είμαστε δα τόσο γελοίοι…*

Έκτοτε, ωστόσο, είναι φανερό πως κάποιοι έχουν τοποθετηθεί στον παράδεισο, ενώ κάποιοι άλλοι στην κόλαση. Όσοι βρίσκονται στον παράδεισο πετυχαίνουν παντού, απολαμβάνουν τα πάντα παντού. Όσοι βρίσκονται στην κόλαση αποτυχαίνουν παντού, υποφέρουν από τα πάντα παντού. Οι πρώτοι ανεβαίνουν διαρκώς, οι δεύτεροι κατεβαίνουν διαρκώς. Όσοι βρίσκονται στον παράδεισο έχουν ως κύριο έργο τους να βασανίζουν εκείνους που βρίσκονται στην κόλαση.

Στην παρούσα κρίσιμη περίοδο, δηλαδή από το έτος 2000 και μετά, έχουμε κατακλύσει ολόκληρη τη Γη με ειδικές *ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες και τεχνολογίες*, οι οποίες προξενούν μεγάλη ψυχοφυσική κατάπτωση στα νοήμονα έμβια όντα. Βεβαίως, ακόμη και τα μη νοήμονα όντα βρίσκονται σε πορεία κατάπτωσης. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες ο πλανήτης έχει μπει σε μια περίοδο εντατικής εξαφάνισης των ειδών, καθώς ένας μεγάλος αριθμός από είδη ζώων και φυτών εξαλείφονται γοργά.

Το πυκνό πλέγμα ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών, το οποίο σήμερα κατακλύζει ολόκληρο τον πλανήτη, επιφέρει συγκεκριμένες επιπτώσεις στη συνείδηση και στη ζωή των νοημόνων ιδίως όντων, εφόσον:

Α) Επηρεάζει τη διάσταση του χρόνου -γι' αυτό όλοι έχουν την εντύπωση πως ο χρόνος τρέχει όλο και πιο γρήγορα- αλλά και τον *χρόνο μέσα στον χρόνο*: Γι' αυτό και όλοι διακατέχονται από την αίσθηση πως κάποτε προλάβαιναν να κάνουν πιο πολλά πράγματα πχ σ' ένα απόγευμα…

Από το έτος 1980 και μετά, ο χρόνος έχει αρχίσει να γίνεται όλο και πιο γραμμικός, η πραγματικότητα όλο και πιο άκαμπτη και ανιαρή, περιορίζοντας ολοένα τις επιλογές, τις εμπειρίες, άρα και την κατανόηση.

Β) Επηρεάζει τη διάσταση του χώρου – γι' αυτό ορισμένοι (ευτυχώς ελάχιστοι) έχουν την εντύπωση ότι κάποτε χωρούσαν περισσότερα πράγματα μέσα σ' ένα συγκεκριμένο χώρο, ένα δωμάτιο για παράδειγμα.

Ο σύγχρονος άνθρωπος βιώνει μια διάχυτη *στενοχώρια*, μια πρωτοφανή στενότητα χώρου και χρόνου την οποία δεν μπορεί να εντοπίσει, πόσο μάλλον να την εξηγήσει. Όλοι τρέφουν μια νοσταλγία για τον παλιό καλό καιρό, έστω κι αν η ζωή φαίνεται να ήταν πολύ πιο σκληρή σε προηγούμενους αιώνες – τουλάχιστον σύμφωνα με όσα γράφουν τα βιβλία. Βεβαίως, κανείς τους δεν υποψιάζεται

πως όταν αλλάζει ένας κόσμος αλλάζει και το παρελθόν του.

Γ) Επηρεάζει τις πνευματικές και σωματικές λειτουργίες, ενώ μειώνει δραστικά τη συνειδητότητα – γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι σήμερα είναι άρρωστοι στο σώμα και στο πνεύμα.

Δ) Επηρεάζει το DNA, προξενώντας μεταλλάξεις στα κύτταρα και στον γενετικό κώδικα των έμβιων όντων. Από τους πρώτους αιώνες της Κατοχής, αλλά πολύ περισσότερο στη σημερινή εποχή, μεταλλάσσουμε συστηματικά τους έμβιους οργανισμούς, κυρίως τους ανθρώπινους, πάντα για δικό μας όφελος. Άμεση παρενέργεια είναι η έξαρση του καρκίνου στις σύγχρονες ανθρώπινες κοινωνίες.

Ιδίως όσοι αντιστέκονται πιο έντονα σε πνευματικό ή ψυχικό επίπεδο, αργά ή γρήγορα παρουσιάζουν ανωμαλίες στην ανάπτυξη των κυττάρων τους, με αποτέλεσμα τη δημιουργία διαφόρων ειδών καρκίνου. Αυτό φυσικά μας συμφέρει, εφόσον ο σωματικός και ψυχικός πόνος που προκαλείται στους ασθενείς αλλά και σε ολόκληρο τον οικογενειακό τους περίγυρο μας διοχετεύει με πρώτης τάξεως ενέργεια. Επιπλέον, ξεφορτωνόμαστε όσους παραείναι κριτικοί και δεν μας υπηρετούν αγόγγυστα.

Από το έτος 2000 και μετά, στις ανεπτυγμένες χώρες ένας στους τρεις ενήλικες άνω των 50 ετών πάσχει από τη νόσο. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια παρουσιάζουμε τον καρκίνο σαν κάτι φυσικό και αναμενόμενο μετά την ηλικία των πενήντα – όπως έχουμε παρουσιάσει το γήρας από την αρχή της Κατοχής.

Ε) Στη σημερινή εποχή, περισσότερο παρά ποτέ, έχουν επιβληθεί στις ανθρώπινες κοινωνίες πολλές και διάφορες μέθοδοι διαρκούς παρακολούθησης και ελέγχου του νου, όπως: βιονευρολογική στόχευση με ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες, ψυχοτρονικές τεχνολογίες, συστηματική παρακολούθηση από κυκλώματα ή/και το Διαδίκτυο, εισαγωγή επιπλέον εμφυτευμάτων στα σώματά τους.

Τα νέα αυτά εμφυτεύματα κατασκευάζονται από βιολογικά ή συνθετικά υλικά, ή ακόμη από προγραμματισμένους νανίτες. Οι τεχνολογίες του είδους χρησιμεύουν και ως μέθοδοι σωφρονισμού, εφόσον προξενούν σοβαρότατες ψυχικές ή/και σωματικές ασθένειες στα πιο ενοχλητικά από τα υποχείρια, δηλαδή όσους αρχίζουν να υποψιάζονται την ύπαρξή μας.

Εξαιτίας των ανωτέρω έκτακτων μέτρων, στη σημερινή εποχή τα ανθρώπινα όντα στο σύνολό τους βιώνουν πληθώρα από συμπτώματα ψυχοφυσικής κατάπτωσης:
Πόνοι σε διάφορα μέρη του σώματος, ιδίως στο κεφάλι

Νευρικότητα, ευερεθιστότητα, ανησυχία, ζάλη
Έλλειψη συγκέντρωσης, σύγχυση
Υπερβολική ευαισθησία σε θορύβους, ανθρώπινες παρουσίες, οσμές, κλπ αισθητικά ερεθίσματα
Μυαλγίες, αρθραλγίες, νευρομυικά προβλήματα
Προβλήματα πέψης
Κόπωση, εξάντληση
Μαύρισμα του δέρματος
Εξασθένηση του ανοσοποιητικού συστήματος
Αυτοάνοσα νοσήματα, αλλεργίες
Καρδιακά προβλήματα
Διαταραχές ύπνου, εφιάλτες, αϋπνία
Ψυχοπάθειες, κατάθλιψη.

Επιπλέον, χάρη σε δραστικές επεμβάσεις στο αιθερικό, στο αστρικό αλλά και στο υλικό πεδίο, έχουμε αυξήσει σημαντικά το χάος σε κάθε επίπεδο της ανθρώπινης ζωής: έξαρση θανατηφόρων ασθενειών και δυστυχημάτων, ξαφνικοί πρόωροι θάνατοι, προσωπικές και οικογενειακές τραγωδίες, νευρολογικά και ψυχιατρικά προβλήματα, οικονομική καταστροφή, γενικευμένη δυστυχία. Ακόμη και άνθρωποι που ως πρόσφατα θεωρούνταν «τυχεροί», υφίστανται τώρα κάθε είδους σοβαρά προβλήματα που άλλοτε θα τα θεωρούσαν αδιανόητα.

Παράλληλα, φροντίζουμε να παρουσιάζουμε όλα τα

ανωτέρω ως «συμπτώματα πνευματικής αφύπνισης» μέσω «φωτισμένων» διδασκάλων, οι οποίοι βεβαίως είναι δικοί μας Πράκτορες. Βασικό έργο τους είναι να ενοχοποιούν διαρκώς τα υποχείρια για οτιδήποτε τους συμβαίνει, να απαγορεύουν οποιαδήποτε κριτική και να επιβάλλουν τη λεγόμενη «θετική σκέψη». Έτσι οι άνθρωποι αισθάνονται όλο και πιο ένοχοι, ανεπαρκείς, φοβισμένοι, παράφρονες μα και αρρωστημένα αλαζόνες, πράγμα που τους αποδυναμώνει ακόμα περισσότερο.

Από τις αρχές του 21^{ου} αιώνα προβαίνουμε σε *καταλήψεις* ή *αντικαταστάσεις* ανθρώπων. Μέσα σε τεράστιες υπόγειες βάσεις της Γης κατασκευάζουμε υβρίδια που μοιάζουν με ανθρώπινα όντα αλλά ουσιαστικά είναι δικοί μας Πράκτορες, κυρίως ερπετοειδούς φύσης. Έχουμε ήδη εξαπολύσει εκατομμύρια απ' αυτούς σε όλο τον κόσμο κι έχουν ήδη συγχωνευτεί με τον πληθυσμό, καταλαμβάνοντας μάλιστα τις ανώτερες θέσεις στις κοινωνίες των ανθρώπων. Έτσι, από θέση ισχύος ελέγχουν και υπονομεύουν συνεχώς τους υπόλοιπους.

Τα υποχείρια δεν υποψιάζονται τίποτα φυσικά. Ορισμένοι μόνο, απαράδεκτα παρατηρητικοί και κριτικοί, εντοπίζουν δραματικές αλλαγές σε γνωστά τους άτομα: Άνθρωποι περιορισμένης μόρφωσης που ξαφνικά αποκαλύπτεται ότι έχουν τελειώσει το Πανεπιστήμιο. Πρώην πόρνες που αναπάντεχα μετατρέπονται σε διανοούμενες και

διαπρέπουν παντού. Πρόσχαροι, κοινωνικοί τύποι που ξαφνικά γίνονται απόμακροι, σκυθρωποί και μυστηριώδεις. Ήσυχα, συντηρητικά άτομα που τώρα εμφανίζουν εξαιρετική βιαιότητα και επιδίδονται σε ίντριγκες. Ηλίθιοι που αναπάντεχα μετατρέπονται σε πνεύματα αρρωστημένης αντιλογίας, κλπ.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες οργανώνουμε τη συστηματική *καύση όλων των γήινων δασών*. Οι πράκτορές μας στη Γη εξαφανίζουν σταδιακά το φυτικό βασίλειο, ανεβάζουν τη μέση θερμοκρασία του πλανήτη και αλλάζουν τη σύσταση της ατμόσφαιρας, προσθέτοντάς της όλο και περισσότερο διοξείδιο του άνθρακα, έτσι ώστε να είναι πιο κατάλληλη για τα υβρίδια που κατακλύζουν όλο και περισσότερο τις ανθρώπινες πόλεις.

Από το έτος 2020 εξασκήσαμε τεράστιες πιέσεις στις ανθρώπινες κυβερνήσεις προκειμένου να εμβολιάσουν όλους τους υπηκόους τους ενάντια στην *πανδημία Covid-19*, μέσα σ' έναν μόλις χρόνο. Τα εμβόλια του είδους επηρεάζουν μακρυπρόθεσμα το ανθρώπινο DNA, με τέτοιο τρόπο ώστε η νοημοσύνη των ανθρώπινων όντων να μειώνεται σταθερά από γενιά σε γενιά, όπως και ο μέσος όρος ζωής τους.

Δυστυχώς, όμως, οι εμβολιασμοί προς το παρόν έχουν αποτύχει, καθώς ένα σεβαστό ποσοστό ατόμων (~27% στις ανεπτυγμένες, ~95% στις υπανάπτυκτες) απέφυγαν να εμβολιαστούν παρά την τρομοκρατία που επιβάλλαμε

παγκοσμίως με αφορμή την έξαρση του κορωνοϊού. Φυσικά, δεν πτοούμαστε. Σύντομα θα ακολουθήσει άλλη πανδημία, που θα είναι πολύ πιο θανατηφόρα από την Covid-19…

Μισούμε τα θηλυκά όντα, ιδίως τα νοήμονα, επειδή διαθέτουν έμφυτη τηλεπάθεια που δεν καταπνίγεται ολοσχερώς. Δυστυχώς, χρειαζόμαστε τις μήτρες τους ως πύλες απ’ όπου εισρέουν νέα υποχείρια στον κόσμο. Αδιαλείπτως φροντίζουμε ώστε σε όλο τον κόσμο οι γυναίκες να ταυτίζονται με τη μήτρα τους, γεγονός που τις ρίχνει στο επίπεδο του (σεξουαλικού) αντικειμένου. Έτσι τις καθιστούμε λιγότερο επικίνδυνες για μας και για τους σκοπούς μας.

Πέρα από τα απατηλά φαινόμενα, στη σημερινή εποχή η θέση της γυναίκας είναι πιο χαμηλή παρά ποτέ. Οι άνδρες τις θεωρούν ως κάτι ευτελέστερο από σκουπίδια και τους φέρονται με εξαιρετική βιαιότητα στην παραμικρή παρακοή. Αποκορύφωμα οι περίφημες «γυναικοκτονίες» - όρος που ήταν άγνωστος πριν από μια δεκαετία. Οι γυναικοκτόνοι τιμωρούνται ελάχιστα από τον ανθρώπινο νόμο (πέντε χρόνια φυλακή το μέγιστο, σε εξαιρετικές συνθήκες διαβίωσης), ενώ πολύ μεθοδικά προβάλλονται ως πρότυπα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης .

Οι ανθρώπινες κοινωνίες βρίσκονται σε κατάσταση μετάλλαξης με καταιγιστικούς ρυθμούς, προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις που ορίζουμε εμείς. Πολύ σύντομα δεν θα υπάρχει πια ούτε ιερό ούτε όσιο, ούτε λογική, ούτε δικαιοσύνη, ούτε αξίες, τίποτα απ’ όσα χαρακτήριζαν κάποτε το συλλογικό ανθρώπινο πνεύμα. Σκοπός μας είναι να διαστρεβλώσουμε ακόμη και τα ελάχιστα ανθρώπινα πνεύματα που έχουν απομείνει σχετικά ελεύθερα, έτσι ώστε να συντονίζονται απόλυτα με τους δικούς μας σκοπούς και να μας παρέχουν ακόμα περισσότερη ψυχοφυσική ενέργεια.

Απαγορευμένη γνώση

Σε κάθε περίπτωση, εκείνο που απαγορεύουμε κάθετα μέσω των θρησκειών είναι η κριτική. Οποιαδήποτε κριτική ενάντια στον κόσμο που έχουμε φτιάξει μας ενοχλεί τρομερά επειδή εμείς, ως Θεοί, απαιτούμε να εισπράττουμε απόλυτη λατρεία απ' όλα τα υποχείρια ανεξαιρέτως.

Είμαστε όντα άπειρης τηλεπάθειας. Αυτό σημαίνει ότι αντιλαμβανόμαστε τα πάντα στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον, ακατάπαυστα, στην αιωνιότητα. Έτσι, αν έστω κι ένας άνθρωπος στον κόσμο μας κατέκρινε σοβαρά και συστηματικά, αυτή η κατάκριση θα αντηχούσε στην αντίληψή μας συνεχώς, αδιάκοπα, δυνατότερα από τις δοξολογίες όλων των υπόλοιπων. Αν συνέβαινε πραγματικά κάτι τέτοιο, θα μας ήταν πραγματικά ανυπόφορο.

Εκατομμύρια άνθρωποι βλασφημούν αόριστα τον «Θεό» ή τον Χριστό, την Παναγία, τους αγίους. Ευτυχώς, αυτή η επίθεση εναντίον μας είναι αδύναμη και τιμωρείται εν καιρώ.

Για να είναι ολοκληρωμένη μια πνευματική επίθεση εναντίον μας, πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένες κατηγορίες και δυο τυπικά μας ονόματα αντίθετης «πολικότητας», όπως αυτό του Θεού Γιαχβέ κι εκείνο του Σατανά. Πόσοι όμως διανοούνται να επιτεθούν νοερά ή λεκτικά στον Γιαχβέ ή στον Σατανά; Κανένας.

Αν υπήρχε περίπτωση να συστηματοποιηθεί ένας τέτοιος πνευματικός πόλεμος εναντίον μας, δεν θα ήταν καθόλου εύκολο να τον αναχαιτίσουμε. Βεβαίως, θα μπορούσαμε μετά το θάνατο να διαγράψουμε τη μνήμη των δραστών και να τους τιμωρήσουμε με επόμενες ζωές πολύ μεγαλύτερου πόνου. Ωστόσο, οι ισχυρές επαναστατικές τάσεις που θα έχουν ήδη αναπτύξει πιθανότατα θα αφυπνιστούν σε επόμενες ζωές, ακριβώς εξαιτίας των δεινών που θα υπομένουν, και θα ισχυροποιούνται με το πέρασμα του χρόνου.

Σε μια τέτοια ακραία περίπτωση, δεν ξέρω πού θα μπορούσαμε να καταλήξουμε.

Δεν θα το αντέχαμε…

Ίσως…

Ίσως αναγκαζόμασταν να εγκαταλείψουμε τον πλανήτη…

* * * * *

***Κρίσιμο ερώτημα*:** Τι πρέπει να κάνει κάποιος όταν συνειδητοποιήσει πως έχει τοποθετηθεί στην κόλαση;

Απάντηση: Τίποτα! Τίποτα απολύτως!

Όσοι έχουν τοποθετηθεί στην κόλαση δεν πρέπει να αλληλεπιδρούν με την κόλαση – όσο αυτό είναι δυνατόν. Δεν πρέπει να κάνουν τίποτα, ούτε να λένε τίποτα, ούτε να πηγαίνουν πουθενά. Όταν βρίσκεσαι στην κόλαση, ότι και να κάνεις, ότι και να πεις, όπου και να πας, αργά ή γρήγορα σε περιμένουν βασανιστήρια: Απογοήτευση, αποτυχία, μπλεξίματα, προδοσία, οδύνη.

* Ο «Θεός» παρακολουθεί κι ελέγχει κάθε στιγμή τις σκέψεις και τις πράξεις σου, γι’ αυτό χρειάζεται να είσαι συνειδητός σε οτιδήποτε κάνεις και λες. Έτσι θα μειωθούν οι περιπτώσεις όπου βρίσκεις τον εαυτό σου να κάνει και να λέει πράγματα που δεν πρέπει και για τα οποία θα μετανιώσεις αργότερα.

* Κρύβε τις σκέψεις και τις ιδέες σου από τους άλλους. Μην αποκαλύπτεις τον ψυχικό σου κόσμο σε κανέναν, όσο φιλικός κι αν σου φαίνεται.

* Όσο αφυπνίζεσαι, τόσο περισσότερη επιθετικότητα θα παρατηρείς γύρω σου, τόσο περισσότερη τοξικότητα θα αντιμετωπίζεις. Φρόντισε να διατηρήσεις την ψυχραιμία

σου και να αποφεύγεις κάθε είδους αντιπαραθέσεις.

* Αν βιώνεις εκφοβισμό, να θυμάσαι πάντα το γιατί συμβαίνει: Φαίνεται πως κάνεις καλή δουλειά με τον Εαυτό σου και προκαλείς το υπάρχον καθεστώς κατοχής στη Γη. Οι εχθροί σου βρίσκονται σε δύσκολη θέση και προσπαθούν να σε κάνουν να τα παρατήσεις.

* Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να έρχεσαι σε επαφή με τον Εσώτερο Εαυτό: Η απομόνωση σε ήσυχο περιβάλλον. Όσο είναι δυνατόν, για όση ώρα μπορείς κάθε μέρα, να αποστασιοποιείσαι από τον κόσμο.

* Μείωσε τη χρήση ηλεκτρονικών συσκευών (ιδίως τηλεόραση, ραδιόφωνο, κομπιούτερ, κινητά τηλέφωνα). Να μη τις χρησιμοποιείς μετά τη δύση του ήλιου.

* Κάθε φορά που νιώθεις ευτυχισμένος για οποιοδήποτε λόγο, νικάς τον Θεό. Να το θυμάσαι αυτό.

***** Η συνειδητή κριτική, προφορικά, νοερά ή γραπτά, είναι το μοναδικό αποτελεσματικό όπλο που μπορεί να εξαπολύσει ένα νοήμον ον ενάντια στον Θεό αυτού του κόσμου.

Πρόσεχε, μόνο, πώς το κάνεις.

Μη το κάνεις αν δεν νιώθεις έτοιμος γι’ αυτό.

Μη το κάνεις αν εξακολουθείς να πιστεύεις σε οποιαδήποτε θρησκεία.

Να μη σε ακούει ούτε να σε βλέπει κανείς όταν το κάνεις, ούτε να υπογράφεις τις γραπτές κατηγορίες σου με το αληθινό σου όνομα. Το «βαπτιστικό» σου όνομα σε καθιστά στόχο…

# # #